

stedelige, og jeg skal sige til, at da disse Arter af Underpant indførtes i 1841, skete det kun imod en meget bestemt Indsigelse fra den ene af de daværende raadgivende Stenderforsamlinger, ligesom der var en meget stor Minoritet i den anden. Det ærede Medlem søiede til, at man dog ikke vilde kunne forbinde de Bedragerier eller Misligheder, som man mener, at Erfaringen har vist let knyttet til Underpant i Løsøre, selv om man indskrænker det saa vidt, som foreslaaet af Udvalgets Flertal. Jeg skal dertil bemærke, at det kan gjerne være, at om man ogsaa indskrænker Underpant som foreslaaet, lader det sig gjøre i enkelte Tilfælde at omgaa Lovens Bestemmelser. I det Hele taget skal jeg tillade mig at formene, at det er saare vanskeligt at opstille visse Regler saaledes, at det ikke skulde kunne være muligt at omgaa dem i enkelte Tilfælde, men man maa være tilfreds med, at man ved en Bestemmelse rammer de hyppigste Tilfælde af Misligheder og Bedragerier, og det tror jeg, man maa sige at man gjør, naar man affatter generelt og universelt Underpant i Løsøre. Det er nemlig netop under disse Former, at Underpant i Løsøre maa siges hidtil at være blevet misbrøgt, og jeg tror ikke, at man behøver at frygte Meget af, som det ærede Medlem ansøgte, at man for Fremtiden efter Udvalgets Flertals Forslag kan opnå det Samme som nu ved at specificere alle de enkelte Gjenstande. De ærede Herrer, der ville overveje Indholdet lidt nærmere, kunne let sige sig selv, at naar en Kjøbmand for Fremtiden ikke kan give Underpant i sit Lager, taget ganske almindelig, men Underpantet for at have Noget at betyde maa gives i de enkelte Dele af Lageret, saa bliver det ikke til Noget med denne Pantsetning; thi ingen Kjøbmand kan give Pant i alle de enkelte Knive og Gaffler, han har paa sit Lager oiv., og selv om han kunde det, vilde han ikke, fordi, som det ærede Medlem selv fremhøvede, men senere syntes at have glemt, han derved vilde udelukke sig fra at sælge af Lageret, hvilket igjen vilde sige, at han blev

forhindret i at fortsætte sin Handel. Man behøver altsaa ikke at frygte for den Art Omgaaen. Jeg gjentager, at det Forslag, her foreligger fra Udvalgets Side, er — tror jeg — en heldig Løsning af et Spørgsmaal, som jo har vaakt Tvivl til forskjellige Sider; det er en Løsning, hvorom Udvalgets aldeles overbeviende Flertal har forenet sig, og som man tør haabe og laa vil være gjenneførlig paa de andre Steder, hvor Lovens videre skal behandles. Vi ville, haaber jeg, snart faae at høre af den ærede Minister, om han tror at kunne gaa ind paa det Forslag, Udvalgets Flertal har stillet; hvis hans Udtalelse i denne Retning bliver bekræftende, vil jeg paa det Indstændigste anbefale ærede Medlemmer at stemme derfor.

Justitsministeren: Det første Spørgsmaal, der foreligger ved dette Afsnit, er Forslaget til en ny Affattelse af Paragrafen om Underpant i Løsøre. Jeg skal efter hele Sagens Gang ikke gjøre nogen Indvending mod den Indskrænkning i Lovforslaget, som nu her er foreslaaet af det store Flertal i Udvalget; det fremtræder vel som et Flertalsforslag, men da Mindretallet ikke har opstillet noget andet Forslag, er der saa meget mere Opfordring for mig til ikke at gjøre nogen Vanskelighed med Hensyn til denne Begrændsning; men jeg forudsætter som en Selvfølge, at i saa Fald det Forslag, som den ærede Ordfører har stillet efter Betænkningens Afgivelse, tillige vedtages, kan Meningen ikke have været, at de betryggende Regler med Hensyn til Løsøreunderpant, som vi nu allerede have i Forordningen af 28de Juli 1841, skulde forsvinde; efter hele den Maade, hvorpaa Paragrafen er affattet, kunde det maasse faae Udseende af, at de Bestemmelser, der vare optagne i Lovforslaget, skulde være udtømmende saaledes, at de Regler i Forordningen af 1841 om Underpant i Løsøre, der ikke ere gjentagne her, skulde falde bort; men dette kan, som sagt, aabenbart ikke være Meningen,